Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-01-26

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 1 9

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10757

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 14)26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 10.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια ..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις, ἵνα γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
Καταγωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ πνεύματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν. Μὴ συνταχθέντα δὲ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐγγραφέων τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ βιβλία τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ Λιμεναρχείων, θὰ μάθωμεν, ὅτι τὰ εἰς Κύπρον καταπλέοντα ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοῖα εἶνε τὰ δεύτερα ἢ καὶ τρίτα τὴν τάξιν ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν κατάπλων.

Εἰς Κύπρον ἐκτὸς ἀτμοκινήτων ἀγγλικῶν, αὐστριακῶν, γαλλικῶν οὐδὲν σχεδὸν ἄλλου κράτους ἀτμοκίνητον φαίνεται εἰς τὰς ἀκτὰς ἡμῶν· ἱστιοφόρα πλεῖστα καταπλέουσι καὶ ἐπὶ τούτων φορτώνονται τὰ ἐξαγώγιμα κυπριακὰ προϊόντα, τὰ σιτηρά, τὰ κεράτια, οἱ οἶνοι. Ἀλλὰ ἐκ τῶν ἱστιοφόρων τούτων σχετικῶς ἔρχονται τρίτα τὴν τάξιν τὰ ἑλληνικά. Τὰ αἴτια τοῦ φαινομένου δὲν εἶνε ἄγνωστα εἰς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἐμπορευομένους, ἀλλ' ἴσως δὲν ἐμελετήθησαν ἐπαρκῶς ὑπὸ τῶν ὀφειλόντων νὰ προστατεύσωσι τὴν σημαίαν, ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς, λέγομεν, κυβερνήσεως. Ἐπιδεχόμενον ὅμως τὸ αὐτόθι φαινόμενον νὰ ἔχῃ καὶ ἀλλαχοῦ τὴν ἀρχήν. Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς μεταξὺ τῆς μεσημβρινῆς Ρωσίας καὶ τῶν παραλίων τῆς Μεσογείου ἐμπορίας ἐκτελεῖται μάλιστα ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Πλὴν τούτου ἡ ἑλληνικὴ σημαία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν διαπλέουσα τὸν Δούναβιν, χωρὶς νὰ σπανίζῃ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τὰς βορείας τῆς Μεσογείου ἀκτάς. Ταῦτα ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ συντελῶσιν εἰς τὸ νὰ μὴ φαίνηται πρώτη τὴν τάξιν ἡ ἑλληνικὴ σημαία παρ' ἡμῖν, εἰ καὶ δὲν ἐλλείπουσι καὶ ἄλλα τινά, συμβάλλοντα εἰς τοῦτο, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ νηογνώμονος ἀπορρέοντα, ὡς ἀπεδείχθη ἔκ τινος ἐπ' ἐσχάτων συμβάντος.

Οἱ ἐν Κύπρῳ ἔμποροι εἶνε σχεδὸν ἅπαντες Ἕλληνες· τὰ κυπριακὰ προϊόντα εἰσρέοντα εἰς τὰς ἀποθήκας ἑλλήνων ἐμπόρων ἐξάγονται ὑπ' αὐτῶν καὶ ὅμως ἐκ τῶν εἰς Κύπρον καταπλεόντων πλοίων τὸ 1)3 μόλις εἶνε ἑλληνικόν. Οἱ ἡμέτεροι ἔμποροι προκρίνουσιν, ὡς εἰκός, τὴν σημαίαν τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ἀλλ' ἀτυχῶς ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία ὑποτιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων καὶ πολὺ ἠδικημένη ὑπ' αὐτῶν εἶνε. Δὲν ἐξετάζομεν τοὺς λόγους· ἀλλ' ἁπλῶς ἀναγράφομεν τὰ πράγματα, ὡς ταῦτα ἔχουσι. Τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα οὐ μόνον μετὰ μεγάλων δυσχερειῶν καὶ ἐπὶ ἀδροῖς ἀσφαλίστροις ἀναδέχονται ν' ἀσφαλίσωσιν, ἀλλὰ καὶ οὐχὶ σπανίως ἀρνοῦνται ἀπολύτως πᾶσαν πρότασιν εἰς ἀσφάλειαν ἑλληνικοῦ πλοίου ἀναφερομένην καὶ αὐτὴν ἀπορρίπτουσιν. Εἰξεύρομεν, ὅτι τὰ τῶν ἄλλων σημαιῶν πλοῖα ἀσφαλιζόμενα ἀποτίνουσιν ὡς ἀσφάλιστρα 2 τοῖς ο)ο τὰ ἑλληνικὰ ὅμως πλοῖα ἵνα τύχωσιν ἀσφαλείας ὑπό τινος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων ἰδίᾳ δὲ ἐν Γαλλίᾳ τελοῦσιν ἀσφάλιστρα 5 τοῖς ο)ο καὶ ταῦτα μὲ ἀ μεγάλας καὶ ὀχληρὰς διατυπώσεις. Καὶ ὅμως οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων οὐδέποτε οἱ ἡμέτεροι ἔμποροι, ὁσάκις τοῦτο δυνατὸν ὑπάρχῃ, ἐπαύσαντο προκρίνοντες καὶ ἐνθαρρύνοντες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ναυτιλίαν, θεωρουμένην, εὐλόγως, ὡς μίαν τῶν πλουτιστικῶν δυνάμεων τῆς Μεγάλης Πατρίδος.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἐὰν τὸ πρᾶγμα μελετηθῇ προσηκόντως καὶ μετ' ἐπιμελείας ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων θὰ ἀναπτύξῃ ἐπὶ μᾶλλον τὴν κίνησιν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας εἰς τοὺς λιμένας τῆς Κύπρου. Τὰ ἑλληνικὰ ἀτμοκίνητα ἀπὸ δεκαετείας διαυλακοῦντα τὰς περὶ τὴν νῆσον ἡμῶν θαλάσσας δὲν προσεγγίζουσιν εἰς αὐτὴν καίτοι ἐκ τοῦ κατάπλου τούτου ἠδύναντο νὰ καρπωθῶσιν ὠφελήματα, ἅτινα ἀσφαλίζει εἰς αὐτὰ ἡ φιλοπατρία τῶν ἐμπορευομένων. Γνωρίζομεν, ὅτι ἑλληνικὰ ἀτμοκίνητα προσεγγίζουσιν εἰς τὴν γειτονα τῆς Κιλικίας ἀκτὴν καὶ ὅμως δὲν καταπλέουσι μέχρι τῶν ἡμετέρων. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι τὰ δρομολόγια τῶν ἀτμοκινήτων τούτων, ὡς ὑπάρχουσι σήμερον, δὲν φαίνονται ἀνταποκρινόμενα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας τῆς Κύπρου, ἀλλὰ μικρὰ αὐτῶν μεταβολὴ ἴσως ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρείας καὶ τῆς νήσου ἡμῶν τὰ συμφέροντα.

Ἡ προσέγγισις τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοκινήτων φρονοῦμεν, ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Κύπρου. Ἀπὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας ἡ Κύπρος χορηγεῖ τὸ ἐφ' ἑαυτῇ πᾶσαν προστασίαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, ἡ δὲ Ἑλλὰς προμηθεύεται τινας τῶν πρώτων ὑλῶν ἐντεῦθεν. Τὴν μικρὰν ταύτην ἐμπορικὴν σχέσιν Ἑλλάδος καὶ Κύπρου βεβαίως θὰ ἐνισχύσῃ τακτικὴ καὶ εὐθηνὴ συγκοινωνία, ἡ δὲ ἐπίδοσις τῆς βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι ἐγγυᾶται εὐρυτέραν καὶ εὐκολωτέραν τὴν κατανάλωσιν ἐν Κύπρῳ παντὸς χρησίμου ἑλληνικοῦ βιομηχανικοῦ προϊόντος. Τοιαῦτα τοὐλάχιστον ἡμεῖς προσδοκῶμεν τὰ ἐκ τῆς ἀμεσωτέρας συγκοινωνίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθὰ, καὶ εὐχόμεθα, ὅπως καὶ τοῦτο τύχῃ τῆς φροντίδος τῶν ἁρμοδίων, οἵτινες εὐρύτερον μελετῶντες τὸ πρᾶγμα ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι οὐδενὸς θὰ μείνῃσιν εἰς πραγμάτωσιν αὐτοῦ.

ΑΝΑΓΚΗ Ν' ΑΥΞΗΣΩΜΕΝ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ ἐνεστῶσα κρίσις τῶν κυπριακῶν προϊόντων μὴ φαινομένη δυστυχῶς παροδική, ἐπιβάλλει εἰς πάντα κηδόμενον καὶ τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τῆς Κύπρου ὅπως, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ, συντελέσῃ εἰς ἄρσιν αὐτῆς. Ἐκ τούτου ὁρμώμενοι δὲν διστοῦμεν νὰ προτρέψωμεν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραγωγοὺς ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ νέων εἰδῶν, διότι οὕτω καὶ ἡ παραγωγὴ εἰδῶν τινων ἐλαττοῦται καὶ νέα εἴδη χρήσιμα καὶ ἀναλωσιμα παράγονται. Ὅσον δὲ μειζων ἡ ποικιλία τῶν παραγομένων εἰδῶν τοσον εὐκολωτέρα καὶ ταχυτέρα ἡ κατανάλωσις ἅμα δὲ καὶ ἀσφαλεστέρα ἡ πρόσοδος τῶν παραγωγέων.

Διὰ ταῦτα δὲν διστάζομεν νὰ προτρέψωμεν τοὺς ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν γεωργοὺς νὰ ἐπιδοθῶσιν, ὅπου βεβαίως εἶνε δυνατὸν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀνίσου ἢ γλυκανίσου βοτάνης σήμερον χρησιμωτάτης εἴς τινας ἐν Εὐρώπῃ βιομηχανικὰς ἐργασίας. Ἡ καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ τούτου εὐδοκιμεῖ μάλιστα ἐν λειμῶσι καὶ παράγει ἡ Κύπρος ποσότητά τινα τοῦ εἴδους ἀναλισκομένην εὐχερῶς καὶ μετὰ τινος ὠφελείας τῶν καλλιεργούντων αὐτό. Ἔνιαι ἐκ τῶν σήμερον ὀλιγοστῶν σπειρομένων γαιῶν δύνανται τελεσφόρως νὰ καλλιεργηθῶσι δι' ἀνίσου ἢ δι' ἄλλων εἰδῶν χρησίμων. Ὑστερον πειθόμεθα, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ αὐξήσωμεν τῆς παραγωγῆς τὰ εἴδη, ὥστε νὰ καταστήσωμεν εὐκολωτέραν τὴν κατανάλωσιν καὶ συγχρόνως νὰ εὑρίσκωμεν καὶ ἄλλους πόρους εἰς τὸν τόπον, ὅπως πολλαχόθεν εἰσρέῃ χρῆμα καὶ ἐπαρκῇ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν κατοίκων. Εἶνε καιρὸς νὰ δείξωμεν τί δύναται ἡ ἰδιωτικὴ ἀρχεβουλία νὰ πράξῃ, ὅταν αὕτη ἐγερθῇ καὶ θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ. Χρόνος καὶ βούλησις ἀγαθὴ δύνανται νὰ ἐπιτελέσωσι πολλὰ καὶ ὠφέλιμα, ὡς τοὐναντίον ἡ ἀκηδεία καὶ ἀδιαφορία ἀναπτύσσουσι τὴν στασιμότητα καὶ κατὰ μικρὸν φέρουσι τὸν ὀλέθρον, ὃν οὐδεμία δύναμις δύναται νὰ κωλύσῃ. Ἡ παράτασις τῆς ἐστώσης καταστάσεως εἶνε ἀπενθαρρυντικὴ καὶ πρέπει νὰ ἐντείνωμεν πάσας τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ὅπως ἀπαλλαγῶμεν ταύτης.

ΕΚ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἔθνους»

Εἰ καὶ κατὰ κόρον ὁ τύπος ἐπραγματεύθη ἄχρι τοῦδε τὸ ζήτημα τῆς παραγκωνίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς νήσου, εὐχῆς τὸν τολμῶ καὶ ἐγὼ νὰ χαράξω γραμμάς τινας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς λήψεως τῶν ἀναγ-

καίων μέτρων, ὅπως παύσωσιν εἰς τὸ ἑξῆς αἱ κατὰ τοῦτο γινόμεναι ἀδικίαι, καθότι ἔφθασαν πλέον ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς.»

Οἱ κυβερνῆται ἡμῶν ἐκ συστήματος, φαίνεται, προτιμῶσιν εἰς οἱανδήποτε ἀξίαν λόγου κυβερνητικὴν θέσιν τοὺς ξένους, δεικνύουσι δ' ἄκραν περιφρόνησιν πρὸς τὸ ἰθαγενὲς ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἐξ οὗ καὶ ἄν τινες ἔχουσιν ἤδη καταλάβῃ μικράν τινα θέσιν, ἔστω καὶ ἱκανοὶ καὶ ἐπιμελεῖς καὶ νοήμονες, χηρευούσης ἀνωτέρας τινὸς θέσεως, παραγκωνίζονται σχεδὸν πάντοτε. Οὕτω δὲ πολλοὶ τῶν Κυπρίων ἀδικούμενοι μένουσιν ἐν στασιμότητι, ἐνῷ ἐὰν προήγοντο, ἀναμφίλεκτον ὑπάρχει, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς διοικήσεως θὰ παρεῖχεν ἀλλοίαν χροιὰν καὶ θὰ ἐξέλειπον δίκαια παράπονα. Καὶ πράγματι, τίνα δικαιώματα ἔχουν οἱ ξένοι ἐπὶ τῶν θέσεων τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ μάλιστα τῆς Ἀστυνομίας, ἀφοῦ ἀπεδείχθη πλέον τρανῶς, ὅτι οἱ ἐντόπιοι τυγχάνουσιν ἀσυγκρίτως αὐτῶν ἱκανώτεροι;

Ἀλλ' ἐὰν τις ἐμβριθέστερον ἐξετάσῃ τὰ πράγματα θὰ ἴδῃ, ὅτι πταίομεν κατά τι καὶ ἡμεῖς. Ἂν δὲν ἀπατῶμαι, καθ' ὃν χρόνον ἀπεστάλη εἰς Λονδῖνον ἡ Κυπριακὴ Πρεσβεία, οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἀνάσσης σὺν ταῖς λοιπαῖς ὑποσχέσεσιν, ἐχορήγησαν αὐτῇ καὶ τὸ δικαίωμα, ὅπως, ἐν σχέσει πρός τινα ζητήματα, ἔχῃ καὶ ἀλληλογραφίαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν. Διὰ τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης θὰ διεβιβάζοντο τὰ ἐπὶ τῆς καταστάσεως παράπονα τῶν κατοίκων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦτο θὰ κατεῖχεν ἴσως μίαν τῶν πρώτων θέσεων. Καὶ ὅμως οὐδεμία ἐπιστολὴ ἐστάλη μέχρι σήμερον περὶ οὐδενὸς ζητήματος, ἐγκατελείφθησαν δ' οὕτω τὰ πάντα εἰς τὸ φιλοδίκαιον τῆς ἀδιαφέτου τριάδος, ἵνα θύῃ καὶ ἀπολλύῃ κατὰ τὸ δοκοῦν, δηλαδὴ νὰ διαρίζῃ τοὺς ἀνικανωτέρους εἰς τὰς μεγαλυτέρας θέσεις, ἀρκεῖ μόνον, ὅτι συμπαθεῖ αὐτοῖς, ἀλλοίμονον δὲ εἰς ἐκείνους, οἵτινες τυγχάνουσιν ἀξιοπρεπεῖς καὶ ἔχουσιν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν καὶ ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ φιλοτιμίαν, ἔστω καὶ ἂν εἶνε οἱ ἱκανώτεροι.

Διὸ φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἐκπροσωποῦντες τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα ὀφείλουσι καὶ πάλιν νὰ ἐπιληρθῶσι συντόνως τοῦ πράγματος Ἂς προτείνωσι ψήφισμα, δι' οὗ ν' ἀποκλείωνται τοῦ λοιποῦ οἱ ξένοι εἰς τὴν κατάληψιν κυβερνητικῶν θέσεων, περιπλέον δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ κύριοι ὑπάλληλοι νὰ προάγωνται ἀναλόγως τῆς ἱκανότητός των. Εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ληρθῶσι τὰ δέοντα μέτρα, διότι εἶνε ἀκατονόμαστον νὰ παραγκωνίζηται ἐν 19ῳ αἰῶνι καὶ ὑπὸ πεπολιτισμένην αἰγῖδα ἡ τιμή, ἡ ἱκανότης καὶ ἐπιμέλεια ὑπὸ τῶν λεγομένων τμηματαρχῶν.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Μέγαν Ἁρμοστὴν ἀποτείνομεν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς τριάδος προτεινομένους ἀδίκους διορισμοὺς καὶ προβιβασμοὺς, ἀφοῦ μάλιστα τὰ πράγματα ἀπέδειξαν, ὅτι οἱ τοιοῦτοι διορισμοὶ οἰκτρῶς ἀπέτυχον. Εἶνε καιρὸς πλέον νὰ καθάρῃ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης τὰ κυβερνητικὰ γραφεῖα ἐκ τῶν ἀνικάνων ὑπαλλήλων καὶ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐναρέτως ἐργαζομένους, ἐὰν πράγματι, ὡς εὐγενὲς τέκνον τῆς γηραιᾶς Ἀλβιώνος, ἐπιθυμῇ τὴν ἀγαθὴν διοίκησιν τοῦ λαοῦ, ὃν ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ.

Β.

Ο ΧΕΙΜΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Τὸ ψῦχος κατέστη ἀπὸ τινων ἡμερῶν δριμύτατον ἐν Εὐρώπῃ, καὶ τὸ θερμόμετρον κατέβη ὅσον ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι.

Ἐν Βιέννῃ ἔρθασε τὸ ψῦχος τοὺς 19 βαθμοὺς Κελσίου ὑπὸ τὸ μηδέν, πολλοὶ δ' ἐργάται καὶ ἄποροι εὑρέθησαν τὴν νύκτα παγωμένοι εἰς τὰς ὁδούς.

Ἐν Παρισίοις ἐπάγη ὁ Σηκουᾶνας, καὶ στίφη ὁλόκληρα ἀγρίων νησσῶν κατέπεσον ἐπ' αὐτοῦ, ὅπερ ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν δὲν εἶχε συμβῆ. Ἡ ἐν ὑπαίθρῳ διαμονὴ κατέστη ἀδύνατος, τρεῖς δὲ ἄνθρωποι ἐπάγωσαν τὴν νύκτα τῆς 4 Ἰανουαρίου.

Ἐν Ρώμῃ πίπτει χιὼν ἀδιάλοπος, ἐν Μασσαλίᾳ ἐπίσης, ἐχιόνισε δὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀλγερίαν.

Ἐν Τεργέστῃ ὑπερέβη τὸ ψῦχος τοὺς 9 βαθμοὺς, πνέει δὲ βορρᾶς ἰσχυρότατος καθιστῶν ἀδύνατον τὴν ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ἔξοδον.

Καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν ἐπικρατεῖ μέγα ψῦχος. Ἐν Βερολίνῳ τὸ θερμόμετρον κατῆλθεν ἐσχάτως 20ο ὑπὸ τὸ μηδενικόν. Ἐν Φλωρεντίᾳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ ψῦχος ἦτο ἀνυπόφορον. Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος ἠμπόδιζε τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν πεζοπόρων. Τὴν ἑσπέραν ἡ πόλις ἦτο ἔρημος, καὶ ὁ Ἄρνος ἦτο ὅλος παγωμένος ὅπερ εἶνε σπανιώτατον πρᾶγμα.

Πλεῖστοι εὐρωπαϊκοὶ ποταμοὶ ἐπάγησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ρῆνος ἀπὸ τῆς πόλεως Ραϊνάου μέχρι τῆς Λυκέρνης τῆς Ἑλβετίας, τοῦ πάγου ἔχοντος ἑνὸς μέτρου κατὰ τὴν θέσιν Ἐυge, καὶ ὁ Σαῦος πυραπόταμος τοῦ Δουνάβεως.

Πλεῖστοι ἀπέθανον ἐν Λονδίνῳ ἐξ ἀποψύξεως καὶ τὰ ἀγγλικὰ ὑπερωκεάνια ταχυδρομεῖα καθυστεροῦσι. Τὴν παραμονὴν τῶν καθ' ἡμᾶς Χριστουγέννων ἐν Παρισίοις 30 πτωχοὶ εὑρέθησαν νεκροὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ γέμουσι πενήτων ζητούντων συνδρομήν.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς ὥρισεν ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1894, ἡμέραν πέμπτην καὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν. Καίτοι δὲ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης μόλις ὑπολείπονται τέσσαρες ἑβδομάδες, ἓν ἢ δύο, νομίζομεν, νομοσχέδια ἐδημοσιεύθησαν ἐξ ὅσων θέλουσιν ὑποβληθῆ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον, ἐνῷ ἔπρεπε πάντα ἢ τοὐλάχιστον τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐγκαίρως νὰ δημοσιευθῶσιν, ὅπως μελετηθῶσιν ἐπισταμένως καὶ ἐπαρκῶς.

—§—

Ἡμέραι καὶ θέσεις, καθ' ἃς θὰ συγκροτηθῶσι προσεχῶς τὰ κακουργιοδικεῖα, ὡρίσθησαν αἱ ἑξῆς·

Ἀμμόχωστος	31	Μαΐου	1894.
Λάρναξ	28	»	»
Πάφος	7	Ἰουνίου	»
Λεμησσὸς	18	»	»
Κυρήνεια	37	»	»
Λευκωσία	2	»	»

—§—

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος ὥρισε τὰς τιμὰς τῶν οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὡς ἑξῆς:

Κόκκινος οἶνος	Γρ.	5
Μαῦρος	»	6 1)2
Κομανδαρία	»	9
Σοῦμα (ρακὶ)	»	16

ἡ κοῦζα τῶν 8 ὀκάδων.

—§—

Ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν 10)22 ἱσταμένου οἱ γάμοι τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μακρίδου, παρέδρου δικαστοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ, μετὰ τῆς δεσποσύνης Ἀθανασίας Ι. Πιερίδου. Ἡ σύνταξις τοῦ «Νέου Ἔθνους» εὔχεται αὐτοῖς τὸν συζυγικὸν βίον μεστὸν παντὸς ἀγαθοῦ.

—§—

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Φουρτοῦνα» ἐπανέκαμψε τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐξ Ἑσπερίας ὁ βουλευτὴς καὶ δήμαρχος Λάρνακος ἀξιότιμος κ. Ν. Ρῶσσος.

—§—

Τὴν δευτέραν θὰ συνεδριάσῃ ἐν Λάρνακι τὸ κακουργιοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Σμίθ.

—§—

Τὴν προσεχῆ τετάρτην θὰ καταπλεύσῃ ἐνταῦθα προερχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησσοῦ τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Dunkeld.»

—§—

Ὁ καγκελλάριος τοῦ γαλλικοῦ Προξενείου κ. L. Krajewski ἀναχωρεῖ προσεχῶς ἐντεῦθεν, κληθεὶς εἰς τὸ σύνταγμά του.

—§—

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τοῦ κυρίου ἄρθρου ἐγράφη 5 0)0 ἐκ παραδρομῆς τυπογραφικῆς, ἀντὶ 3 0)0.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐδικαίωσε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς προσδοκίας τοῦ δημοσίου ὁ ὑπὸ τὸν διακεκριμένον θιασάρχην κ. Λεκατσᾶν ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὴν πόλιν ἡμῶν ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος. Κατὰ πρῶτον ἐδίδαξε τὴν ἑσπέραν τῆς κυριακῆς τὸ δρᾶμα «ὁ Ρισγελιέ.» Τὸ λαμπρὸν καὶ διδακτικώτατον τοῦτο ἔργον τοῦ λόρδου Λύττονος, πρώτην ἤδη φορὰν ἀναβιβαζόμενον ἐπὶ σκηνῆς ἐν Λάρνακι, συνεκίνησεν εἰς ἄκρον τὸ εὐαίσθητον ἀκροατήριον. Κατὰ τὴν ὑπόκρισιν ὁ κ. Λεκατσᾶς ἀπέδειξεν ὅτι κέκτηται πάντα τὰ προσόντα δοκίμου ἠθοποιοῦ. Ἡ κυρία Λεκατσᾶ, γνωστὴ ἤδη ἀπὸ ἐτῶν ἐν Λάρνακι, ὑποκρίνεται τὸ μέρος της μετ' ἀπαραμίλλου χάριτος καὶ σεμνότητος, ἡ δὲ κυρία Ράλλη διακρίνεται διὰ τὴν ζωηρότητα αὐτῆς. Κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην ὑπεκρίθησαν ἐπιτυχῶς τὰ μέρη αὐτῶν καὶ οἱ κ. κ. Βέλλος καὶ Μαρούλης.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδιδάχθη ἡ «Μερόπη», πεντάπρακτος τραγῳδία τοῦ σοφοῦ ὁμογενοῦς Α. Ν. Βερναρδάκη. Ἡ κυρία Λεκατσᾶ, ὡς Μερόπη, ἐδρέψατο δάφνας ἐπιτυχίας. Ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνις κατεγοήτευσε τοὺς προσελθόντας καὶ λίαν δικαίως ἐχειροκροτήθη ἐπανειλημμένως καὶ ἐπευφημήθη.

Αὔριον διδαχθήσεται τὸ σαιξπήρειον δρᾶμα «Μάκβεθ.» ὅπερ ἀναβιβασθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θιάσου καὶ ἐπὶ τῆς ἐν Σμύρνῃ σκηνῆς εἶχε κατενθουσιάσῃ τοὺς ἀκροατάς, ἡ δὲ «Ἀμάλθεια» ἔγραψε τὰ ἑξῆς, ἅτινα εὐχαρίστως ἀναδημοσιεύομεν:

«Ὁ κ. Λεκατσᾶς ὑπεδύθη μετὰ πολλῆς τέχνης τὸ δύσκολον πρόσωπον τοῦ «Μάκβεθ», ἀποτυπώσας ἐν φυσικότητι τὸν ἄγριον καὶ παράφορον χαρακτῆρα τοῦ σαιξπηρείου τούτου ἥρωος, ἀλλ' ἰδίως ἐστερεώθη ἔτι πλέον ἡ ἀγαθὴ ἐντύπωσις ἣν ἔσχεν ἀπὸ τῶν πρώτων παραστάσεων τὸ δημόσιον περὶ τῆς κυρίας Λεκατσᾶ· ἡ ἀξιόλογος αὕτη ἠθοποιὸς ὡς Λαιδὴ Μάκβεθ ὑπεκρίθη μετὰ πολλῆς φυσικότητος καὶ εὑρήστησε μεγάλως, ἐπισπάσασα δικαίως ἀλλεπάλληλα καὶ ζωηρότατα τὰ χειροκροτήματα.»

Μετὰ μακρὰν καὶ ὀδυνηρὰν νόσον ἐτελεύτησε τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ἐν ἡλικίᾳ 28 ἐτῶν ὁ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΣΚΟΤΙΝΟΣ,

κηδευθεὶς αὐθημερὸν περὶ τὴν 2 1)2 ὥραν μ. μ. ἐν τῷ ἐν Σκάλᾳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

Ὁ ἀτυχὴς νέος καταλείπει ἀπαρηγορήτους γονεῖς καὶ δύο ἀδελφάς, ὑπὲρ ὧν ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν, αὐτῷ δ' ἐπιφωνοῦμεν: Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν!

ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἑλληνικὴ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῆς ὑβριστικῆς γλώσσης, ἣν μετῆλθον πλεῖστα ὅσα δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἐπὶ τῇ ἐνεστώσῃ καταστάσει τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, μεταξὺ δὲ πολλῶν ἄλλων βαρυσημάντων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς: «Φωνάζουν σήμερον ἐναντίον τοῦ Ἔθνους, ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦ 1882 τὸ Ἔθνος οὐδὲν ἄλλο ἔπραττε διὰ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπολιτεύσεων καὶ διὰ τοῦ τύπου ἢ νὰ φωνάζῃ ὅτι τὸ Κράτος εἶνε ἀναξιόχρεον, ὅτι ζῇ ἐν μέσῳ ἐλλειμμάτων, ὅτι φορολογεῖται ὑπὲρ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών του, ὅτι ἐξηντλήθη καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ δανείσουν πλέον. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρὸ πάντων ἐμάνησαν οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἵνα μᾶς δανείσουν δάνεια ἐπὶ δανείων καὶ νὰ ὑποβοηθήσουν τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κ. Τρικούπη. Ὅταν δὲ ἤρχετο ἡ ὥρα τῆς προπαρασκευῆς τοῦ δυστυχοῦς εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ διὰ τὰ νέα ἑλληνικὰ δάνεια, αὐτὸς ὁ τύπος ἐστί, σήμερον ὑβρίζει σκαιῶς τὴν Ἑλλάδα, ἐτόνιζε παιᾶνας τότε ὑπὲρ τοῦ εὐρώστου καὶ πλήρους ζωῆς καὶ πλούτου ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ὡδήγει εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἐσατύριζε δὲ τότε καὶ ἀπεδοκίμαζεν ὡς ἐστερημένους πατριωτισμοῦ ὅσοι ἀνέκραζον αὐτοῖς μεγαλοφώνως: προσέξατε! θὰ χάσετε τὰ χρήματά σας.»

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁ «Πεσταῖος Λόυδ» ἐξαίρων τὴν σπουδαιότητα τῆς ἄρτι ἐν Λονδίνῳ ἱδρυθείσης «Ἑταιρείας τῶν ὀθωμανικῶν σιδηροδρόμων Συρίας» λέγει ὅτι ταύτης ἡγοῦνται ἄνδρες, μεγάλης ἀπολαύοντες σημασίας ἐν τῷ οἰκονομικῷ κόσμῳ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ λόρδος Μόνταγκουελ, ὁ Γουόζκιν, ὁ Γάππαρ καὶ ὁ Γόρδων ἐνεγράφησαν, λέγει, διὰ τὴν μείζονα μερίδα τῶν μετοχῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως εἶνε ἐξησφαλισμένη. Τὸ διάγραμμα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς κατεστρώθη, τὰ σχεδιογραφήματα εἶνε κατηρτισμένα καὶ ἕτοιμα καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς πρώτης γραμμῆς ἤρξατο ἤδη.

Τὸ πρῶτον τμῆμα—λέγει ἡ Πεσταία ἐφημερὶς—ἀπὸ Πτολεμαΐδος εἰς Δαμασκὸν δέον κατὰ τὸ σχετικὸν Συμβόλαιον νὰ περατωθῇ ἐντὸς διετίας, εἶτα δὲ ἀλληλοδιαδόχως θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατασκευὴ περαιτέρω εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἰνδικήν, εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς δεκαετίας πᾶσαι αἱ γραμμαὶ θὰ εἶνε συμπεπληρωμέναι.

Εὐκόλως κατανοεῖται ὁ σκοπὸς τῶν κατασκευαστῶν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς, πρόκειται δηλ. νὰ συνδεθῇ ἡ Μικρασία καὶ ἡ ἐπιτάδε Ἀσία διὰ σιδηροδρομικοῦ δικτύου μετὰ τῆς Εὐρώπης διὰ Κ)λεως καὶ ἡ Μελίτη ἢ τὸ Βρεντήσιον μετὰ τῆς Μικρασίας διὰ συριακῶν σιδηροδρόμων.

ΡΩΣΙΑ

Ὁ Ρωσικὸς «Νέος Χρόνος» διαπιστοῖ ὅτι ἡ εὐρωπϊκὴ εἰρήνη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξησφαλισμένη διὰ τὸ 1894 χάρις εἰς τὴν γαλλορρωσσικὴν συμμαχίαν, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι πολλαὶ τῶν Δυνάμεών εἰσιν ἐπησχολημέναι εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα.

ΠΕΡΣΙΑ

Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα», σχοπὸς τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ταξειδίου τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ἐν Εὐρώπῃ εἶνε ἡ παρουσίασις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Πετρουπόλεως, δι' ἧς ὁ πατὴρ ἐλπίζει νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῷ τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου του.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Φριδρισρούης εἰς τὰ «Τελευταῖα Νέα τοῦ Μονάχου» ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἔλαβε κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους 3000 ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφήματα δηλ. 500 πλειότερα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὁ πρίγκηψ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔγραψε συγχαρητήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον τὸν Β'. Ὁ αὐτοκράτωρ τῷ διεβίβασε τὰς εὐχαριστίας του δι' ἑνὸς τῶν γραμματέων του.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀμβέρσης ἀναγγέλλει ὅτι τὸ ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «Ἀχιλλεὺς» φέρον φορτίον δυναμίτιδος ὑπέστη ἔκρηξιν καταστέψασαν αὐτὸ ἐν τῷ ἀπὸ Ἄβρης εἰς Ὀστένδην διάπλῳ του. Ἅπαν τὸ πλήρωμα, συγκείμενον ἐξ 21 ἀτόμων ἀπωλέσθη.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ρωσικοῦ στόλου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐγνώσθη τηλεγραφικῶς, ἀνεβλήθη. Ὁ ρῶσσος ναύαρχος κ. Ἀβελλὰν θὰ παραμείνῃ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ στόλου, ἀναμένων τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπάνοδον τοῦ κ. Νελιδὼφ, πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσίας παρὰ τῷ Σουλτάνῳ.

—Κατὰ τηλεγραφικὴν ἐκ Λονδίνου εἴδησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Δεκεμβρίου, μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ μουσουλμανικῷ λαῷ τῆς Δαμασκοῦ, πολλοὶ δ' εὐρωπαῖοι ἐκακοποιήθησαν.

—Οἱ κοινωνισταὶ βουλευταὶ ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν αἰτήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Καρνὼ, ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν χάριν τοῦ Βαγιάν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πράγα 30 Ὀκτωβρίου.—Μέγας θόρυβος ἐγένετο ἐπὶ τῷ φόνῳ πολίτου τινὸς παρὰ κλητῆρος. Τὸ πλῆθος ἀνέκραξεν ἐπανειλημμένως: «Ζήτω ἡ ἀναρχία!»

Παρίσιοι 30.—Ὁ Βαγιάν, ὁ δράστης τῆς ἀποπείρας ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Παρίσιοι 31.—Ὁ κ. Δυπουὺ ἐξελέχθη αὖθις πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Βερολῖνον 5 Ἰανουαρίου.—Ἡ ἔναρξις τῆς πρωσσικῆς Βουλῆς ἐγένετο διὰ λόγου τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Ὁ λόγος τοῦ αὐτοκράτορος ἐπιβεβαιοῖ τὸ ἔλλειμμα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συνομολογήσεως δανείου, καὶ προαγγέλλει διάφορα νομοσχέδια ὑπὲρ τῆς γεωργίας.

Ρώμη 5.—Ἡ Γενικὴ Τράπεζα ἐζήτησεν ἀναβολὴν πληρωμῶν.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΙΑΤΡΙΚΟΝ.

Διακεκριμένος σοφὸς ἔκαμεν ἀνακάλυψιν ἀξίαν προσοχῆς, κατὰ τὸ φαινόμενον. Τὰ ἀνθρώπινα δάκρυα κατ' αὐτὸν εἶναι ἔξοχον ἰατρικὸν ἐν γένει μὲν κατὰ τῶν μικροβίων, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοῦ μικροβίου τῆς φυματιώσεως. Τὰ δάκρυα παρέχουσι στοιχεῖα χημικὰ καὶ οὐσίας καταστρεπτικὰς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βακτηριδίων καὶ τῶν ἄλλων μικροβίων τὰ ὁποῖα καταχρῶνται οἱ ἰατροί. Ἡ σπουδαία αὕτη ἀνακάλυψις βεβαίως θὰ ἀναπτύξῃ νέαν βιομηχανίαν τὴν τῆς συλλογῆς τῶν δακρύων, καὶ ἀπὸ τοῦδε οἱ ἄνθρωποι θὰ κλαίωσι διὰ νὰ κερδαίνωσι χρήματα.

Εἰπέ τις; Ἡ καλλονὴ εἶνε συστατικὴ ἐπιστολή, ἣν ἡ φύσις δίδει εἰς τοὺς εὐνοουμένους της.

*

—Τί εὔμορφη εἶνε αὐτὴ ἡ ἀλυσσίδα σας ἀπὸ μαλλιά! Θὰ εἶναι βέβαια ἐνθύμημα.

—Ναί! τῆς μαγειρίσσης μου. Τὰ ἔχω μαζώσει ἕνα ἕνα ἀπὸ τὴν σουπάν μου.

συμβὰν δὲν ἐγίνετο πρόξενον ν' ἀργοπορήσῃ ἐπὶ δύο περίπου ὥρας. Πιστὸς οὗτος εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ Πέτρου Σάγα, ὅτε πλέον εὑρέθη ἐπὶ τῆς τῆς ὁδοῦ τῆς Λερίδος, δὲν ἐπερίμενεν εἰμὴ εὐνοϊκήν τινα περίστασιν, ὅπως θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τοῦ φυγάδος Δυστυχῶς ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν οὐδεμία ζῶσα ψυχὴ εὑρέθη, οὐδεὶς ἄνθρωπος, ὅστις νὰ διευθύνηται ἐξ Ἀβίλλης εἰς Λισβῶνα, οὐδεὶς ὁδοιπόρος, ὃν ἠδύνατο νὰ ἐρωτήσῃ ἐὰν κατὰ τύχην συνήντησεν Ἀβδᾶ τινα, θεῖόν σου, ὀλίγον πτωχὸν τῷ πνεύματι, διαφυγόντα δὲ τὴν πρωΐαν, ἐνῷ ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του. Οὐδεμία ζῶσα ψυχὴ λέγομεν εὑρέθη, διότι ἐκεῖνοι οὓς εἴδομεν ἐργαζομένους εἰς τοὺς ἀγροὺς των, ὅτε διήρχετο ὁ ψευδὴς Ἀβδᾶς, δὲν εὑρίσκοντο ἐκεῖ πλέον ἕνεκα τῆς ὥρας τοῦ γεύματος. Ὁ Σεβαστιανὸς εἶχεν ἀπελπισθῆ καὶ ἤρξατο πρὸ μικροῦ νὰ βραδύνῃ τὸ βάδισμά του, ὅτε κατὰ τύχην παρετήρησε γέροντά τινα ἐπαίτην, καθήμενον εἰς τὴν κατωφέρειαν τάφρου τινὸς καὶ τρώγοντα μετὰ μεγάλης ὀρέξεως ἓν μέγα τεμάχιον ἄρτου καὶ κρόμμυον.

—Ἰδοὺ ὅ,τι ἐζήτουν ἐσκέφθη ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ καὶ παρευθὺς διευθύνθη πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσας, ἐὰν κατὰ τύχην συνήντησεν Ἀβδᾶ τινα ἀπερχόμενον εἰς Ἀβδίλλαν.

—Μάλιστα, αὐθέντα μου, ἀπήντησεν ὁ ἐπαίτης, μάλιστα, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε τὴν εἰς Ἀβίλλαν ἄγουσαν.

—Καὶ τίνα λοιπὸν διεύθυνσιν ἔλαβε;

—Ἐκείνην τῆς κώμης Σαλχάνας, αὐθέντα μου. Τῷ ἔδειξα μάλιστα καὶ τὴν ὁδόν, ἣν ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ. Ἂν εἶνε σεβάσμιος ἱερεύς, πιστεύσατέ με, διότι ἀποδώσας μοι τὰς εὐχαριστίας του, ηὐλόγησέ με συγχρόνως καὶ μὲ ἠλέησε.

—Εἶνε γέρων, δὲν εἶνε οὕτω; Ἔχει τὴν κόμην λευκὴν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μελαμψοὺς καὶ πολὺ μικροὺς καὶ τὰς παρειὰς πολὺ ἐξωγκωμένας;

—Ναί, εἶνε γέρων καὶ ἔχει τὴν κόμην λευκὴν, ἀλλ' ὅσον διὰ τὰ ἄλλα αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ εἶνε πρᾶγμα, εἰς ὃ δὲν ἔδωκα τὴν ἐλαχίστην προσοχήν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζω, εἶνε ὅτι ἤρχετο ἐκ Λισβῶνος.

—Πόση ὥρα παρῆλθεν ἀφ' ὅτου συνηντήθητε;

—Ἡμίσεια περίπου.

—Περίεργον εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Σεβαστιανὸς, δὲν θὰ εὑρίσκηται εἰς μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀπόστασιν. Πρέπει νὰ ἐξαγάγω λοιπὸν ὡς συμπέρασμα ὅτι πρὶν ἢ ἐγκαταλίπῃ διὰ παντὸς τὴν Λισβῶνα μετέβη εἰς τοῦ «πάππου» νὰ κανονίσῃ τοὺς λογαριασμούς του. Δὲν εἶμαι βέβαιος, ἀλλ' οὕτως ἢ ἄλλως πρέπει νὰ εἶνε αὐτός. Διευθύνεται πρὸς τὴν Σαλχάναν διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀβίλλης, ἥτις συχνάζεται περισσότερον.

—Ἐπορεύετο ἐσπευσμένως; εἶπεν ὁ Σεβαστιανός.

—Ὄχι, βραδέως μάλιστα. Ὑπολογίζω δὲ ὅτι ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμέραν δὲν θὰ διήνυεν οὐδὲ πέντε λευγῶν ἀπόστασιν. Οὕτως, ἐὰν θέλητε νὰ τὸν συναντήσητε, τοῦτο δὲν θὰ σᾶς εἶνε πολὺ δύσκολον.

—Ἐὰν θέλω νὰ τὸν συναντήσω! Κρίνατε ὑμεῖς τοῦτο. Εἶνε ὁ θεῖός μου, ὁ ἀγαπητός μου θεῖος, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ ὡς πατέρα μου.

—Καὶ ἄνευ ὑμῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χαθῇ, πορευόμενος εἰς Σαλχάναν.

—Βεβαίως ὄχι, ἀλλ' ἀνησυχῶ πάντοτε, ὅταν τῷ ἔρχεται εἰς τὴν φαντασίαν νὰ περιέλθῃ τοὺς ἀγροὺς χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ. Τοῦ ἀγαπητοῦ μου θείου ὁ νοῦς ἐξέκλινεν ὀλίγον τῆς φυσικῆς του πορείας. Ἐννοεῖτε λοιπὸν τώρα, διατὶ σπεύδω εἰς ἀναζήτησίν του καὶ διατὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ δείξητε τὴν ὁδὸν, ἣν ἀκριβῶς ἠκολούθησεν.

Ὁ ἐπαίτης ἠγέρθη καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ.

—Βλέπετε καλῶς, εἶπεν, τὰς τρεῖς ἐκείνας πορτοκαλλέας εἰς ἐκεῖνο ἐκεῖ κάτω τὸ μέρος, ἐνὸς περίπου τετάρτου τῆς ὥρας ἀπόστασιν;

—Μάλιστα!

—Αἴ, καλά. Πλησίον αὐτῶν ὑπάρχει ἀτραπός τις, ἀκολουθήσατε αὐτὴν χωρὶς νὰ στρέψητε μήτε πρὸς τὰ δεξιὰ, μήτε πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ πρὶν ἢ παρέλθωσι δύο ὧραι, ἐὰν λάβετε τὸ αὐτὸ, ὡς καὶ κατ' ἀρχὰς βῆμα, θέλετε φθάσῃ ἀναμφιβόλως εἰς Σαλχάναν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἅγιος ἄνθρωπος δὲν πρηγεῖται ὑμῶν ἢ ἡμίσειαν περίπου ὥραν, καὶ ἐπειδὴ βαίνει βραδεῖ τῷ βήματι, εἶμαι βεβαίως, ὅτι

—Ἄχ, μπαμπᾶ, ἔλεγεν εἰς τὸν πατέρα της ἡ δικαία Λιλή, εἶσ' εὐχαριστημένη τοῦ εἶναι ὅτι δὲν ἐγεννήθηκα ὕστερον ἀπὸ ἑκατὸν χρόνια;
—Διατί, κόρη μου;
—Φαντάσου, μπαμπᾶ, πόσον περισσοτέραν ἱστορίαν θὰ εἶχα νὰ μάθω!

—Ὁ κύριος ἔχει πολὺ πνεῦμα.
—Ὦ, βεβαίως θὰ ἔχῃ πολὺ ἀφοῦ ἀπέλου δὲν ἐξοδεύει.

Ἐν συναναστροφῇ.
—Καταγίνεσθε εἰς τὴν μουσικήν, δεσποινίς;
—Μάλιστα, παίζω πιάνο.
—Ζωγραφίζετε;
—Λουλούδια, μὲ ὑδατόχρώματα.
—Στοιχηματίζω ὅμως, ὅτι μαγειρικὴν δὲν ἠξεύρετε...
—Πολὺ καλὰ μάλιστα,... καὶ... ἔχω καὶ πενήντα χιλιάδες προῖκα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΤΡΕΞΑΤΕ!
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΛΑΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ
ΟΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL ΔΙΗΥΓΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὑρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τι-

μὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

ΝΕΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
καὶ
ΔΡΑΜΑΤΑ
διάφορα, ἔλως νέα
ἔρθασαν ἰσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ κάλλιστον βιβλιοδετεῖον τοῦ γνωστοῦ Χ. Γ. ΓΩΣΣΟΥ, καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἃς σπεύσωσιν ἐγκαίρως, διότι ὀλίγα ἀντίτυπα ἑκάστου, πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχουσι.
Τιμαὶ συγκαταβατικαί.
Ὁ κ. ΡΩΣΣΟΣ ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύῃ τοῖς βουλομένοις παντὸς ἴδους βιβλία, ἐπὶ μετριωτάτῃ ἀμοιβῇ,

ΠΟΔΗΛΑΤΑ
"RALEIGH,,
Ἠλέον τῶν 2,300 βραβείων ἐκερδήθησαν ἐπὶ τῶν «RALEIGH», διαρκοῦντος τοῦ ἔτους 1892, ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ. Διακρίνονται δὲ ἐπὶ στερεότητι, ταχύτητι καὶ κομψότητι.
Ὁ κ. A. A. Zimmerman N. Y. A. C. ὁ ἄριστος τῶν ποδηλατῶν τῆς ὑρηλίου, ἀναβαίνει πάντοτε ἐπὶ τῶν ποδηλάτων
"RALEIGH,,
Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ πράκτορι
κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
εἰς Λάρνακα.

δὲν θὰ ὑπάγητε πολὺ μακρὰν μέχρις οὗ τὸν συναντήσητε.
—Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εἰσακούσῃ. Δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε πόσον ἀνησυχῶ διὰ τοῦτο.
—Ὦ! τὸ ἐννοῶ.
—Νομίζετε, ὅτι τὸ ἐννοεῖτε, ἀλλ' ἀδιάφορον. Ἂς ὁρίσωμεν τώρα ταῦτα, προσέθηκεν ὁ πράκτωρ, θέτων εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐπαίτου μικρά τινα νομίσματα.
—Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογήσῃ, εἶπεν ὁ τελευταῖος οὗτος καὶ περιυδεὶς ἔλαβε τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν.

Ὁ Σεβαστιανὸς ἀφίκετο μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀτραπὸν τῶν τριῶν φυστικαλλεῶν, ἔβλεπε δὲ τόσον κατεσπουδασμένως, ὥστε μετὰ ἡμίσειαν ὥραν περίπου, ἀφ' ἧς ἐγκατέλιπε τὸν ἐπαίτην, διέκρινεν ἔμπροσθέν του σκιὰν ἀνθρώπου προπορευομένην αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Μετὰ ἑκατὸν λεπτὰ ἐπροχώρησεν ἀκούντως, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ διακρίνῃ καθαρώτατα τὸν ἱματισμὸν Ἀδῶ. Ἀκόμη ἓν τέταρτον καὶ τὸ ἔσφιγγε τὴν χεῖρα, ἀλλ' ὁποία ἔκπληξις, ὅτε ἀνεγνώρισε τὸν Ἀδῶ Γονζολὲ ἐφημέριον τῆς ἴδιας αὐτοῦ συνοικίας, ὅστις στρέψας τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω εἶδε τοῦ θορύβου τῶν βημάτισμῶν του ἀνεκρίνεν αὐτῷ:
—Ὦ ἀγαπητὲ Σεβαστιανέ, μήπως μὲ ἐκλαμβάνετε ὡς πελάτην τινὰ τοῦ πρωτοδικαστοῦ τῶν ἐγκλημάτων;
—Μὰ τὴν πίστιν μου, εἰδεσιμώτατε Γονζαλὲ, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐν ἁπλότητι, οὐδέποτε θὰ εἴπατε λόγον ἀληθέστερον τούτου, διότι πρέπει νὰ σᾶς τὸ ὁμολογήσω, ἀκολουθῶν τὰ ἴχνη σας ἤμην πεπεισμένος, ὅτι, κατεδίωκον κατεργάρην τινὰ μεταμφιεσθέντα εἰς Ἀδῶν, ὅπως διαφύγῃ τῶν χειρῶν μου.
—Καὶ θέλετε νὰ τὸ ἀποδείξητε, ὡς λέγει γαλλική τις παροιμία, ὅτι τὸ φορεμὰ δὲν κάμνει τὸν μοναχόν. Λυποῦμαι πολὺ ὅτι οὐδὲν ἕως τώρα ἠδυνήθητε νὰ κατορθώσητε, προσέθηκεν ὁ Ἀδῶ Γονζαλὲ μετὰ τινος εἰρωνείας. Ἀλλὰ τί δύναμαι δι' ὑμᾶς;
—Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν δύνασθε κατ' οὐδὲν νὰ μοὶ παράσχητε ἐκδουλεύσεις, ἀπήντησεν ὁ Σεβαστιανός, μόνον σᾶς παρακαλῶ-αἰδεσιμώτατε νὰ μὴ εἴπητε εἰς κανένα τι περὶ τούτου, διότι ἤθελε μὲ περιγελάσῃ ὁ κόσμος καὶ γνωρίζετε καὶ οἱ μᾶλλον ταπεινοὶ ἔχουσι τοὺς ἀντιζήλους των. Ἠδύνατο νὰ τὸ ἀκούσῃ καὶ ὁ πρωτοδικαστής καὶ....
—Ἔστε ἥσυχος, ἀγαπητὲ Σεβαστιανέ, θὰ εἶμαι ἄφωνος, σᾶς δίδω τὸν λόγον μου. Τώρα χαίρετε καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Σεβαστιανὸς ὠργισμένος ὅσον οὐδέποτε ἐναντίον τοῦ δεμματοπροβάτου, ἐπανέστρεψεν κατεσπευσμένως εἰς τὴν κυρίαν ὁδὸν, ἣν τοσοῦτον ἀτυχῶς ἐγκατέλιπε καὶ ἔλαβε καὶ πάλιν τὴν εἰς Ἀδίλλαν ἄγουσαν. Ἦτο ἀκριβὴς ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν ὁ Ἀδῶ Βερνάρδος Μονσεῖρ ἀπήρχετο τοῦ ξενοδοχείου τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τε-

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτὸς τῶν διαφόρων ἄλλων διδακτικῶν βιβλίων εὑρίσκονται καὶ οἱ γραμματικοὶ τῶν «τεσσάρων διδασκάλων» πωλούμενοι γνωστικῶς μὲ τὸ τέλος πρὸς γρ. 4 1)2 καὶ τὸ 6'6 1)2 ὁλοκλήρου δὲ τὸ πρῶτον τέλος πρὸς γρ. 5 καὶ τὸ 6'8

Εὑρίσκεται ἐπίσης πλουσία συλλογὴ ἐκ γραφικῶν ἐργασιῶν φακελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια πρώτης ποιότητος. χάρτης χρωματιστὸς διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ἐκομίσθησαν ἰσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖον τῆς ἑταιρείας Prince Line.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὀξφόρδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὕπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΥΠΟ
Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΒΕΛΤΙΩΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΛΕΙΑΣ ΦΘΗΣ.
Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Π. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 22—23 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10—11
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 25 1)2—26.
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 30 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 17—17 1)2.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 17—17 1)2 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18—18 1)2 λίτρα
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 345 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 195 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 43 1)2.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτικέτται κάπνου, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

λευταίαν φορὰν τὴν εὐλογίαν του εἰς τὸν εὔπιστον ξενοδόχον.

Ἀλλ' ἀφῶμεν τὸν Σεβαστιανὸν εἰς τὴν λυσσώδη καταδίωξιν τοῦ κληρικοῦ τῆς Ἀτόχας καὶ πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἀστείων αὐτῆς ἐπεισοδίων, ἃς ἴδωμεν τίνι τρόπῳ ὁ δεσμώτης τοῦ Πύργου καὶ ὁ δεσμώτης τῶν Ἀνακτόρων, ἤτοι ὁ «ἐκλαμπρότατος» καὶ ὁ κακοῦργος τῆς ὁδοῦ τῶν κλεπτῶν ὑπέφερεν ἕκαστος τὴν αἰχμαλωσίαν του.

ΚΕΦ. ΙΙΙ.
ΟΙ ΔΥΟ ΔΕΣΜΩΤΑΙ.
Ι.

Ὁ Πύργος ὑψοῦτο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Τάγου εἰς τὴν ἄκραν τῆς προαστείου κωμοπόλεως Βελέμης. Ἦτο συγχρόνως καὶ φυλακὴ καὶ φρούριον. Θεωρούμενος δὲ ὑπὸ τὴν δεκτὴν ταύτην ἔποψιν τοῦ προορισμοῦ του δύναταί τις ἄνευ ὑπερβολῆς νὰ εἴπῃ ὅτι οὐδενὶ ἐπέτρεπε τὸ ἐπιθυμητόν. Ὡς φρούριον ἦτο ἀπόρθητον, ὡς φυλακὴ ἦτο ἐκτεταμένος κλωβὸς, ἐξ οὗ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἐκτὸς ἂν εὕρισκεν ἀνοικτὴν τὴν θύραν. Ὁ Δὸν Φερνάνδος εὑρίσκετο εἰς τὰ τρία ἐκεῖνα δωμάτια, ἐν οἷς ἐρ' ὅσον ζωῆς ἦτο κεκλεισμένος ὁ θεῖος αὐτοῦ Δὸν Ἀλφόνσος ς'. Παράδοξος συγκυρία τῆς εἰμαρμένης τῶν δύο τούτων ὑπάρξεων. Ὡς ὁ Δὸν Ἀλφόνσος, καὶ οὗτος εὑρίσθη ἐν τῷ Πύργῳ, διαταγῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Μόλις ἔθηκε τὸν πόδα εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Κράτους, εὐθὺς διέταξε νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ κόμης Σὰν-Ζουὰν, διευθυντὴς αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ εἰμὴ διαταγὰς τοῦ βασιλέως, τοσοῦτον ὁ Φερνάνδος ὠργίσθη, ὥστε σχεδὸν διῆλθε τὴν νύκτα ἐκείνην ἐγγράφων. Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν ἑσπέραν ἀκούσας τὴν πένθιμον κωδωνοκρουσίαν πασῶν τῶν ἐν Λισβῷ ἐκκλησιῶν ἠρώτησε τί τοῦτο ἐσήμαινε καὶ ἂν ὁ βασιλεὺς ἀπέθανε.

Ἀκούσας ὁ Δὸν Φερνάνδος, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἔζη πλέον δὲν ἐταράχθη ποσῶς. Τὸ ἄκουσμα τοῦτο δὲν ἐγένετο προξενον ν' ἀποσπασθῇ ἐκ τῶν χειλέων του ἡ ἐλαχίστη θλιβερὰ λέξις. Ἔμεινεν ἀπαθὴς καὶ ἐζήτησεν ἐκ νέου νὰ ἐμφανισθῇ ἀμέσως ἐνώπιόν του ὁ διευθυντὴς τοῦ Πύργου. ἐπεφόρτισε δὲ διὰ τοῦτο τὸν Μολγαέν, ἱερέα. Ὁ κόμης Σὰν-Ζουὰν, νομίζων ὅτι ἔπραττε τὸ καθῆκόν του, ἔσπευσε νὰ τῷ ἀναγγείλῃ ἐπισήμως τὸ δυστύχημα, ὅπερ προσέβαλε τὴν μοναρχίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μολγαέν. Μόλις ὁ Σὰν-Ζουὰν ἔθηκε τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ρυθοῦ τοῦ δωματίου, ἔνθα τὸν περιέμενεν ὁ πρίγκηψ, οὗτος χωρὶς νὰ δώσῃ καιρὸν ν' ἀνείπῃ οὔτε ὁ εἷς οὔ ε ὁ ἄλλος τὸ στόμα του, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἱερέα εἶπε:
—Σᾶς ἐκάλεσα πλησίον μου, διότι θέλω νὰ ἔχω μάρτυρας τῶν διαταγῶν, ἃς θέλω δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὁ δάκτυλος αὐτοῦ ἔδειξε περιφρονητικῶς τὸν κόμητα. Ἤδη χθὲς εἶχον διατάξῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν μου, ἀλλ' ἔσχε τὴν ἀναιδείαν νὰ μοὶ ἀποκριθῇ, ὅτι δὲν δέχεται διαταγάς. εἰμὴ τοῦ βασιλέως. Τώρα ὅμως ὅτε ὁ βασιλεὺς ἀπέθανεν, ἤθελον νὰ μάθω ἀπὸ αὐτὸν, ἐὰν θὰ ἐτόλμα ἀκόμη νὰ μοὶ δώσῃ τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν, διότι τότε....

(ἀκολουθεῖ)